

JĘZYK POLSKI – II DŁO

Szekspir wobec konwencji antycznych

imię i nazwisko

data

klasa

Uzupełnij tabelę zawierającą porównanie cech dramatu antycznego i szekspirowskiego.

Dramat antyczny	Dramat szekspirowski
	pogłębiona analiza psychologiczna – zło bohatera ma źródło w jego charakterze i moralności, ukazana zmienność charakteru postaci (metamorfoza bohatera) i psychologiczna motywacja działań, każdy ma wolną wolę i sam decyduje o swoich czynach, człowiek jest indywidualnością
budowa dramatu: podział na stasimony i epejsodia; prolog, który wprowadza w sytuację; epilog pełniący funkcję wyjaśnienia, dopowiedzenia	
zasada trzech jedności: miejsca, czasu i akcji; nieskomplikowana struktura wątków; całość akcji zmierza do wyrażnie zarysowanego punktu kulminacyjnego	
	koegzystencja dwóch światów: fantastycznego i realnego (dramat miał pobudzać wyobraźnię)
motorem akcji jest konflikt tragiczny	
	ważna rola nastroju (frenetyzm) budowanego m.in. przez przyrodę – zjawiska atmosferyczne są ważnym dopełnieniem gry aktorskiej; burze, wiatry, błyskawice oddziałują na bohaterów i odzwierciedlają ich stan; natura reaguje na zbrodnie Makbeta, które naruszają moralny porządek świata
	zrezygnowanie z chóru – widz sam obserwuje akcję utworu i wyciąga wnioski
opieranie się na grze najwyżej trzech aktorów	
	zerwanie z zasadą dekorum (mieszanie kategorii estetycznych: tragizmu i komizmu, np. scena z Odźwiernym), wprowadzenie scen, w których leje się krew (epatowanie okrucieństwem)
bohaterami są przede wszystkim członkowie rodzin królewskich	